

N:o 38.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 april 1899.

— — — — Andra Kammaren den 5 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående åtgärder för den svenska borgerliga tidens bringande till öfverensstämmelse med den s. k. europeiska medeltiden.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 3) utlåtande n:o 1).

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 4) utlåtande n:o 4).

Till Konungen.

Genom nådig kungörelse den 31 maj 1878 har Eders Kongl. Maj:t, efter inhemtande af Riksdagens yttrande, förordnat att, oberoende af den inom Sverige för hvarje särskild orts meridian gällande medelsoltid, skulle från och med år 1879 såväl i rättsligt som i borgerligt hänseende tiden för alla orter inom riket beräknas lika med medelsoltiden för den meridian, som vore belägen på tre graders eller tolf tidsminuters vestligt afstånd från Stockholms observatorii meridian.

På sätt uppgifvits i en inom Riksdagen väckt motion angående åtgärder för att bringa den sålunda för Sverige bestämda gemensamma tidsbestämningen i öfverensstämmelse med den s. k. europeiska medeltiden, lærer redan vid den förberedande behandlingen af den fråga, som fann sin lösning genom utfärdandet af ofvannämnda kungörelse, föreslagits,

att till grund för den nya tidsbestämningen skulle läggas en meridian, som jemnt en timme skilde sig från Greenwichs observatorii medelsoltid. Att detta förslag, som innebar ett försenande af den svenska tidsbestämningen med omkring 14 sekunder i förhållande till den nu gällande, ej vann gehör, torde, enligt hvad motionären anført, till en början ej åstadkommit någon egentlig olägenhet. Sedermera har emellertid såväl i Norge och Danmark som i Tyskland antagits en borgerlig tid, den s. k. europeiska medeltiden, som sammanfaller med den i nyssberörda förslag ifrågasatta. Den vid detta förhållande för närvarande bestående skilnaden mellan den svenska medelsoltiden och den s. k. europeiska medeltiden har, ehuru ringa och utan all betydelse för det allmänna borgerliga lifvet, visat sig medföra olägenheter i fråga om tidsbestämningar, särskildt vid den internationella telefontrafiken. Såsom af motionen inhemtas, hafva ock kongl. telegrafstyrelsen samt kongl. vetenskapsakademien yttrat sig i motionens syfte, hvarjemte Sveriges urmakareförening uti en Riksdagens vederbörande utskott tillhandakommen skrifvelse i ämnet uttalat sin anslutning till motionärens framställning.

Riksdagen är för sin del af den uppfattning, att likasom den ökade nationella samfärdseln i slutet af 1870-talet påkallade en gemensam nationel tidsbestämmelse, påkallar numera den alltjemt ökade internationella samfärdseln en gemensam internationel tidsbestämning. Då en sträfvan i denna rigtning öfverensstämmer med den allt mera framträdande benägenheten att äfven i öfriga hänseenden, såsom i afseende å mynt, mått, mål, vikt, posttariffer m. m., erhålla i möjligaste måtto likartade bestämmelser inom de olika länderna, samt såväl från vederbörande statsmyndigheter som från annat sakkunnigt håll framhållits önskvärdheten af den ifrågasatta utjemningen i tidsskilnaden, hvaremot några olägenheter af en reform i sådant hänseende ej torde kunna uppstå, hemställer Riksdagen, det täcktes Eders Kongl. Maj:t vidtaga åtgärder för den svenska borgerliga tidens bringande i noggrann öfverensstämmelse med den s. k. europeiska medeltiden.

Stockholm den 5 april 1899.

Med undersätlig vörndnad.